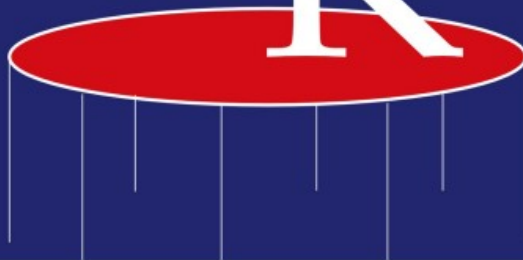

Αγροποίηση και Αγροσοφία

X/K

Χρήστος Κηπουρός

Αγροποίηση και Αγροσοφία

1. Μετά τα Μάλαρα, σειρά έχει η Άσκη Βοιωτίας

ΑΣΚΡΗ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Πηγή: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=10224566964574397&set=p.10224566964574397>

Κείμενο

Όταν αυτές τις δυο υπέροχες σύνθετες λέξεις, τις εμπνεύστηκα, παρά τις κατασκευάσα, πήγα και έψαξα σε πολλές πηγές. Και καταρχήν στο λεξικό της κοινής νεοελληνικής γλώσσας, του ΑΠΘ. Όμως δεν τις βρήκα.

Και στην τεχνητή νοημοσύνη η μεν “αγροποίηση” φέρεται να μην αποτελεί επίσημο όρο, και να αναφέρεται στη διαδικασία μετατροπής μιας περιοχής σε αγροτική κλπ., η δε “Αγροσοφία” υπάρχει μόνο στην Αγγλική, ως “agrosophia” που αποτελεί όνομα Ρουμανικής Εταιρίας.

Ό,τι και να συμβαίνει πάντως, επειδή όλα δείχνουν ομιλητικές λέξεις που φωνάζουν το όνομα του Ησίοδου, όσο και ένα μελλοντικό Αγροτικό κίνημα, είναι πολύ θετικό να είμαι αυτός που θα τις εισαγάγει στην Ελληνική Πολιτική Αγορά.

Όχι μόνο την Αγροσοφία, αλλά και μια δεύτερη έννοια της Αγροποίησης, που έχει να κάνει με την Ποιητική.

Τύχη αγαθή που υπήρχε το προηγούμενο της λέξης “Αγροφιλία”, που εισήγαγε ο δάσκαλος και φίλος μου Μιχάλης, που και εκείνη δεν υπήρχε στα λεξικά, ενώ το διαδίκτυο ακόμη και σήμερα, παρά το ομώνυμο βιβλίο του, την αναφέρει ως νεολογισμό!

Οπότε σκέφτηκα πόσο μεγάλη τύχη έχω που θέτω σήμερα σε χρήση τους όρους “Αγροποίηση” και “Αγροσοφία”. Και μάλιστα όταν κουμπώνουν επακριβώς με το μεγάλο μέγεθος που ακούει στο όνομα “Ησίοδος”.

Είχα ήδη τελειώσει την τριλογία για το Αγροτικό με τίτλο: “Η παρακαμπτήριος των Αγροτών”, αλλά χωρίς δεύτερη σκέψη, προχώρησα σε τετραλογία, με κεντρικό τίτλο αυτή τη φορά, δυο ευγενείς λέξεις. Την “Αγροποίηση” και την “Αγροσοφία”. Σαν δυο ευγενέστατα μέταλλα που υπάρχουν μόνο σε σπανίζουσες σπάνιες γαίες. Εννοείται ότι “Η παρακαμπτήριος των Αγροτών”, από πρώτο που ήταν, αποτέλεσε το δεύτερο μέρος.

Και τελικά η τριλογία και η τετραλογία έφθασαν να γίνουν μια πολιτική μεν, “πολυλογία” δε. Ας όψεται όμως γι αυτό το DNA μου. Οι μπαξεβάνηδες ανιόντες μου. Όπως και οι ειρωνείες που εισέπραττα στη Βουλή, ακόμη και από μετέπειτα Πρωθυπουργούς, για το “κηπουρός” και το “κηπουρική”. Και που παρά την περί Ανθοκομικής πληρωμένη, και ευφυή, όπως ελέχθη στη Βουλή, απάντηση, πέρασαν δεκαετίες έως ότου η όποια πολιτική ευφυΐα, γίνει ιδέες.

Και τώρα υπάρχουν ευφυείς Υπουργοί. Όμως στις ιδέες είναι νούλα. Επόμενα και στην ηθική της πολιτικής.

Ακολουθεί το, εκ δύο μόλις παραγράφων τρίτο μέρος, με τίτλο: “Δείτε την τυπολατρία σας”, που σχετίζεται με την καθημαγμένη κτηνοτροφία.

Το τέταρτο: “Δανεικά και Αγύριστα στην Ουκρανία αλλά στους Αγρότες, από τηγανίτα άχυρο”, & “Με το Daniel, τον Elias και τον Volo-dimir, ήταν αναμενόμενο να βολο-δέρνουν., οι Αγρότες”

Το πέμπτο: “2.20 δις € να είναι το άτοκο δάνειο στους Έλληνες Αγρότες. Ίδιο με την Ουκρανία.”

Και τέλος, το έκτο με τίτλο: “Μια παρατήρηση που μπορεί να εξελιχθεί σε νέο κανόνα, αν όχι ιστορικό νόμο κατάρα της Αθηναϊκής παρακμής.”

Από τα έξη αυτά μέρη προέκυψαν ισάριθμες συνοψίσεις, οι οποίες με τις εικόνες τους μαζί, ίσως προσφέρονται και στο διαδίκτυο στο λεγόμενο face book και το Χ. Αν και η δική μου πρόθεση, αφορά μεταξύ των άλλων, στη δημοσίευση της νέας μου εργασίας με τον τίτλο Αγροποίηση και Αγροσοφία, στο σαλόνι της εφημερίδας “Ελεύθερη Θράκη”. Ναι μεν κάτι το παραδοσιακό, πλην όμως δημιουργική επιστροφή σε αυτό, τουλάχιστον ως προς το περιεχόμενο.

Μπαίνοντας τώρα στην ουσία, θα μείνω στην οφειλόμενη τιμή στον αυθεντικό και ηθικό, όσο και πνευματικό θεμελιωτή της Αγροποίησης και της Αγροσοφίας. Στον εξ Άσκρης Βοιωτίας Ησίοδο. Ο οποίος υπήρξε Αγρότης και Βοσκός, και επίσης Ποιητής και κατά πολλούς, Σοφός. Βοσκός στην εισαγωγή της Θεογονίας, Αγρότης στο “Έργα και Ημέρες”.

Μπορεί να καταγράφεται στην ιστορία ως ο δεύτερος σε σπουδαιότητα Ποιητής μετά από τον κατ επάγγελμα Ραψωδό και πατέρα της Ποίησης Όμηρο, όμως ως Βοσκός και Αγρότης, αλλά και ταυτόχρονα δημιουργός τέτοιων ποιητικών έργων διδακτικών, όσο και συνδεδεμένων με τη Σοφία, δεν θα αμφισβητείται η συμβολή του ως βασικού θεμελιωτή της Αγροποίησης και της Αγροσοφίας. Βασικών επίσης κλάδων της Ποίησης και της Σοφίας.

“Γιαυτό και η μετά τα Μάλαρα επόμενη πανελλαδική συνέλευση των Αγροτών, μπορεί να γίνει στο συμβολικό αυτό τοπωνύμιο. Το οποίο αποτελεί σχέδιο επαναθεμελίωσης, όσο και σύνδεση ενός νέου Αγροτικού κινήματος, με το ιστορικό νήμα.

Παρεμπιπτόντως, δεν λείπουν από τη χώρα, διανοούμενοι αγρότες. Όπως και αντίστοιχοι απλοί γέροντες αγρότες φορείς λαϊκής σοφίας. Ας με επιτραπεί όμως να το εκφράσω και ως δίστιχο. Δυστυχώς δυστυχές για πολλούς, αν όχι όλους τους εκπροσώπους της αποκαλούμενης Επίσημης Πολιτικής.

"Η λαϊκή σοφία είναι πολύ πιο σοφή, τόσο από την

Πολιτική Ελλάδα, όσο και από την Πανεπιστημιακή"

Αν δε η διαχρονική αυτή λαϊκή Σοφία είναι η πολύτεκνη μητέρα της παροιμιακής κληρονομιάς, αυτό που λέγονταν αφειδώς στη Βουλή, ήταν, το: “ποτέ μη λες ποτέ”. Δανεισμένη παροιμία από την κοινωνία, όπως και άλλες που εκθειάζουν τη συγκαταβατικότητα. Το γνωστό: “Ναι σε όλα”.

Τέλος, αν εκτός από τη Χριστιανική Εκκλησία, δίνουν ευλογίες και οι Σοφοί, που με μια μορφή, το κάνουν, μπορεί τότε οι Κτηνοτρόφοι συνάδελφοι του Ησίοδου να ανεβάσουν τους τόνους. Από τον τόνο της οξείας έως την οξεία του τόνου αντιπαράθεσης. Λεκτικά όσο και μεταφορικά. Για το πως δηλαδή από την ευλογία, θα έλθει η ευλογία.

2. Η παρακαμπτήριος των Αγροτών

Πηγή:<https://www.primeminister.gr/maximos-mansion>,

Μαζί με τα χρόνια πολλά, εύχομαι να μην υπάρξει κανένα “οίκαδε”. Γιατί κάποια άλλη φορά, που ομοϊδεάτες με τους σημερινούς, είχαν επιδιώξει και πετύχει, ο Βενιζέλος δεν είχε εκλεγεί καν Βουλευτής, στην περιοχή της Αττικοβοιωτίας.

Μέσα λοιπόν στο νέο χρόνο μπορεί να ιδρυθεί το νέο Αγροτικό κίνημα Αγροφιλίας, Πολιτικής και Αγροσοφίας. Με όραμα την επίλυση του Αγροτικού και του Περιφερειακού, σε άμεση όμως

συνάρτηση με τη διαχρονική τροχοπέδη του Αθηναϊκού.

Αυτή είναι η παρακαμπτήριος των Αγροτών. Είναι η παράκαμψη μιας τερματισμένης ηθικά και πολιτικά σχέσης, κυρίως με το Μαξίμου, αλλά και με τα υπόλοιπα πολιτικά μορφώματα.

Μαζί με τα μπλόκα, τους αγώνες για την επιβίωση και την πάνδημη στήριξη των Πολιτών, ως προικώα, να τεθούν και τα θέματα της ατζέντας του διαλόγου. Με την επίλυση του Αθηναϊκού προβλήματος, ως όρο για την αναγέννηση του Αγροτικού και του Περιφερειακού.

Με στρατηγική επιλογή, μια νέα Εθνική και Κοινωνική Δημοκρατική Συνοχή, απέναντι στη λογική των δικών μας και των άλλων, όσο και στο χρήσιμο ηλίθιο κατακερματισμό που προσφέρει τις καλές του υπηρεσίες, στον κοινωνικό αυτοματισμό. Στο: “Διαίρει και Κυβέρνα”.

Αυτό πήγε να εκφράσει Πολιτικά με τη φράση: “Μπλόκα κατά της κοινωνίας” ο Πρωθυπουργός στις Πρωτοχρονιάτικες ευχές. Μόνο που κατά της Κοινωνίας είναι ο ίδιος και η πολυπληθέστατη Κυβέρνησή του, που έχει περισσότερα μέλη, από όσα έχουν Αγγλία, Γαλλία και Γερμανία μαζί!

Εργασία αφιερωμένη στους ζώντες τε και τεθνεώτες ανιόντες συγγενείς των κινητοποιούμενων σήμερα Αγροτών του Έβρου, που πριν 30 χρόνια με επανεξέλεξαν Βουλευτή του Νομού, εν μέσω κατακλυσμού από τον αφθώδη πυρετό, και παρόλο που εγώ φερόμουν να ανήκω στο Κυβερνών Κόμμα. Και ενώ λίγους μήνες πιο πριν, δεν είχα δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στον Κώστα Σημίτη, για τα Ίμια. Από την άλλη, από τότε ακόμη με στριφογύριζε στο μυαλό, ότι δεν υπάρχει Αγροτικό ή Περιφερειακό ζήτημα αλλά μόνο Αθηναϊκό πρόβλημα. Και ότι αυτό ήταν το πρώτο εθνικό θέμα. Το Εθνικότερο, όπως απεδείχθη.

3. Δείτε την τυπολατρία σας

Πέραν των άλλων λόγων υπάρχει κι ένας αποχρών. Να μη φύγει κανένας Αγρότης και Κτηνοτρόφος από τα μπλόκα, αν προηγουμένως, με την ευθύνη της λεγόμενης Πολιτείας, δεν θα έχει λυθεί οριστικά, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, το ζήτημα του εμβολιασμού.

Πηγή: εφημερίδα ΤΟ ΠΑΡΟΝ,

“Πριν από τις όποιες νέες θανατώσεις αιγοπροβάτων, λόγω της ευλογιάς, δείτε ότι η τυπολατρία σας, ουδόλως συνάδει με φραπέδες ή χασάπηδες”

4. “Δανεικά και αγύριστα στην Ουκρανία αλλά στους αγρότες, από τηγανίτα άχυρο”

Πηγή: εφημερίδα ΤΟ ΠΑΡΟΝ,

1.

**“Η Ε. Ε. μπορεί να δανεισθεί νέα 90 δις Euros, ώστε να δοθούν
ως άτοκο δάνειο, στην Αγία Ευρωπαϊκή Γεωργική Οικογένεια!”**

2.

“Έστω στο και πέντε οι εδώ Κυβερνώντες, ας κάνουν πίσω.
Οι κουτοπονηριές**, μολύνουν με ευλογία τις ψυχές τους.”

3.

“Οι φιμωτές, όσο και οι trolls των ιδεών μας, ή μπουκωμένοι
είναι ή κομπλεξικοί. Είτε είναι φασίστες είτε αριστεροδεξιοί.”

4.

“Φίλος της ΝΔ ο βολοδέρνων Ανεστίδης,
φίλτερος όμως, ο Πρόεδρος Βολοντίμιρ.”

5.

“Δανεικά και αγύριστα στην Ουκρανία
αλλά οι αγρότες, από τηγανίτα άχυρο”

6.

“2.20 δις € να είναι το άτοκο δάνειο στους
Έλληνες Αγρότες, το ίδιο με την Ουκρανία.”

7.

“Προηγείται η στοιχειώδης συγνώμη, που δεν
είχε ζητήσει μέχρι σήμερα, ο Πρωθυπουργός”

8.

**“Ηθική και Οικονομική Ενίσχυση των Αγροτών, με πρώτο
όμως στην ατζέντα του διαλόγου, το Αθηναϊκό πρόβλημα”**

9.

**“Αν “εν αρχή ην ο Λόγος” και “εν τέλει εστίν η
Σοφία”, η Πολιτική είναι αυτή που τα συνδέει.”**

** “Από το Θρακικό έθιμο της παραμονής των Χριστουγέννων με τις ευχές για τα χρόνια πολλά και “τα εννιά φαγιά”, σε ισάριθμα επίκαιρα πολιτικά αποφθέγματα.*

*** Οι διατεταγμένες μέσω Τροχαίας παρακαμπτήριοι. Οι Υπουργικές προαναγγελίες για διώξεις αγροτοσυνδικαλιστών. Τα ξαφνικά έργα “βελτίωσης βατότητας” εθνικών οδών!*

5. “2.20 δις € να είναι το άτοκο δάνειο στους Έλληνες Αγρότες. Το ίδιο με την Ουκρανία.”

Πηγή: moneyreview

Αληθεύει ότι το περιεχόμενο των πιο πολλών υποτίτλων, σχετίζεται με την, όνομα και πράγμα, κηπουρική μου καταγωγή και ευαισθησία και εφόσον ισχύει η ρήση του τελευταίου υποτίτλου, από το προηγούμενο μέρος, η σύνδεση του Λόγου με τη Σοφία, θα βρεθεί σε αυτό που στη Γεωμετρία, όσο και στις Τέχνες ονομάζεται Χρυσή Τομή. Όπως στο “Παν Μέτρον Άριστον” της αρχαιοελληνικής Σοφίας, όσο και στη ρήση του Ιησού: “Και τούτο ποιεῖν κακείνο μη αφιέναι”.

Με βάση λοιπόν αυτά και επιπλέον μια λογική, πολιτική και ηθική σκέψη, μπορούν να συμβούν τα ακόλουθα:

Να προχωρήσει η Ελλάδα σε μια πρόταση προς όλες τις χώρες μέλη της Ε. Ε., ώστε το δάνειο που θα λάβει αυτή από τη διεθνή χρηματαγορά, αντί για 90 δις Euros, να διπλασιασθεί. Να γίνει 180 δις. Και τα νέα 90 δις, να δοθούν ως άτοκο δάνειο προς την “Αγία Ευρωπαϊκή Γεωργική Οικογένεια!”

Η οποία παρεμπιπτόντως είναι μια αναδρομική απάντηση στους περί της “Αγίας Οικογένειας” σαρκασμούς των Γερμανών φιλοσόφων Μαρξ και Ένγκελς που πήραν στο λαιμό τους την “κατάρρευση” της Ανατολικής Οικογένειας και διαψεύστηκαν οικτρά, από την επιστροφή των γυναικών της, στην Εκκλησία, και μάλιστα, με μαντίλες.

Και αν φέρει αντίρρηση το σημερινό Γερμανικό διευθυντήριο, να του ειπωθεί ότι συζητούσε για τα 200 δις των παγωμένων Ρωσικών κεφαλαίων, που τα 180 δις είναι λιγότερα. Και πέραν αυτών να υπομνησθεί ότι η Ορθόδοξη Ελλάδα θεωρεί τη Σεμνότητα Αρετή και το Θράσος Αμαρτία.

Ας μην συνεχίζει λοιπόν να αμαρτάνει το νέο Γερμανικό ντουέτο των Μερτς - Φον ντερ Λάιεν.

Αν θέλουν να απενοχοποιηθούν, τότε οφείλουν κατά πρώτον να επιστρέψουν τις οφειλόμενες αποζημιώσεις στην Ελλάδα. Και έπονται και πολλά άλλα επί των αλήστου μνήμης μνημονίων.

Δεν γνωρίζω βέβαια τι θα πράξουν οι Ουγγαρία, Τσεχία και Σλοβακία. Αλλά νομίζω θα είναι από τις πρώτες χώρες που θα συμφωνήσουν, με την Ελληνική αυτή ιδέα. Όπως και όλοι άλλωστε οι κινητοποιούμενοι Ευρωπαίοι Αγρότες.

Οπότε σε ότι αφορά την Ελλάδα, και μόνο η αναγγελία από τον Πρωθυπουργό μιας τέτοιας πρωτοβουλίας, θα ισοδυναμεί με μια έμπρακτη, πλην όμως στοιχειώδη συγγνώμη, απέναντι στους Αγρότες. Πέραν του ότι είναι και για δικό του πολιτικό καλό.

Θυμίζω ότι σε πρόσφατη δήλωση έλεγα ότι την πιο μεγάλη συγγνώμη, δεν την έχει πει ακόμα, ο κ. Μητσοτάκης. Να λοιπόν που δίνεται η δυνατότητα.

Δεν ξέρω για τα του δανείου στην Ουκρανία, αν πρόκειται, όπως κατά κόρον διαδίδεται, για “δανεικά και αγύριστα”, όμως γνωρίζω ότι οι Έλληνες Αγρότες, χρεωστούν ίσαμε το άτοκο δάνειο που έλεγα πιο πάνω.

Όπως γνωρίζω ότι αν υπήρχε ένας Κυβερνήτης σαν το Γέρο της Δημοκρατίας που διπλασίασε στα 1964, τους μισθούς των Δικαστικών, σήμερα θα το έκαμνε με τις αγροτικές συντάξεις. Μια επιβάρυνση μικρότερη διαχρονικά, αλλά και κάτι που αποτελεί κοινωνικό αίτημα των Αγροτών, για την επιστροφή του χωριού στη ζωή.

Όσον αφορά την κατανομή των 2.20 δις Ευρώ μεταξύ των Ελλήνων Γεωργών, δηλαδή αγροτών, κτηνοτρόφων, μελισσοκόμων, ανθοκόμων, κηπουρών, αλιέων κλπ, υπάρχει τρόπος αδέκαστος, που όμως δεν είναι του παρόντος.

Όπως και το να αρχίσει από μηδενική βάση ένας ειλικρινής Πολιτικός, Ηθικός και Δημοκρατικός Διάλογος για τον Ελλαδικό Γόρδιο Δεσμό. Με πρώτο στην ατζέντα του διαλόγου, το Αθηναϊκό πρόβλημα και τις διαχρονικές ελλειματοφόρες και χρεωβόρες προτεραιότητες και επιλογές. Αυτές που μας έκαναν μια χώρα χωρίς Αγρότες και επομένως χωρίς χωριά, που να προσομοιάζει με μια χώρα χωρίς Ελλάδα.

6. “Μια παρατήρηση που μπορεί να εξελιχθεί σε νέο κανόνα, αν όχι ιστορικό νόμο και κατάρα της Αθηναϊκής παρακμής”

Πηγή: Euronews.com

Μπορεί η φράση “παρακαμπτήριος οδός”, να είναι από τις πιο φορεμένες αυτού του χρόνου, και μπορεί την αρχή να την έκανε ο κύριος Μητσοτάκης, με την κρυφίως διαφυγή του από το Αεροδρόμιο της Αλεξανδρούπολης, όμως η συχνή χρησιμότητα παρακαμπτηρίων από τους Αγρότες, προς διοχέτευση της κυκλοφορίας, κάθε φορά που οι ίδιοι έκλειναν τους κεντρικούς δρόμους, δεν είναι ευκαταφρόνητη.

Απλά μεγάλο ρόλο στην ευχερή χρήση των παρακαμπτηρίων οδών από τους αγρότες, έπαιξε η μεγάλη ανεκτικότητα έως πάνδημη συμπαράσταση της Ελληνικής κοινωνίας, στον αγώνα τους.

Εκεί όμως που τα πράγματα ξέφυγαν εντελώς με τις παρακαμπητήριους είναι όταν οι εν λόγω οδοί, εισήλθαν στην ημερήσια διάταξη της Τροχαίας.

Εάν δε σε αυτό προστεθούν και τα ξαφνικά έργα βελτίωσης βατότητας, όπως και οι προ ολίγων ημερών υπουργικές προαναγγελίες διώξεων σε βάρος Αγροτοσυνδικαλιστών, τότε εύκολα συμπεραίνει κανείς ότι πίσω και πάνω από όλα αυτά, βρίσκεται ο ένοικος του Μαξίμου.

Ο οποίος, απευθυνόμενος εν μέσω του προχθεσινού Υπουργικού Συμβουλίου στον Υπουργό Τροχαίας, ήταν σαν να επιβεβαίωνε δια ζώσης το: “Γιατί να το κρύψωμεν άλλωστε”.

Δεν θα ήταν όμως άξια σχολιασμών όλα αυτά, αν δεν υπομνησθεί το τι συμβαίνει σήμερα.

Με το Αθηναϊκό ζήτημα, το Εθνικότερο αυτό θέμα, να αποτελεί γέννημα θρέμμα διαχρονικών Κυβερνητικών αποτυχιών, ώστε να κοπεί ο Ελλαδικός Αθηναϊκός Γόρδιος δεσμός.

Και μόνο επειδή ισχύει το “ουδέν κακό, αμιγές καλού”, και δεν είναι όλα κακά, παρατήρησα, ότι οι Κυβερνητικοί Σχηματισμοί ανάμεσα στα πλείστα όσα κακά, κάνουν και δυο καλά.

Τα οποία μάλιστα ανατρέπουν ισάριθμες ρήσεις. Μια γνωστή Ευαγγελική και μια Παροιμιακή.

1. “Οι πρώτοι έσονται έσχατοι και οι έσχατοι έσονται πρώτοι”, και 2. “Το κακό τρίτωσε”.

Οπότε σε ότι αφορά την Κοινοβουλευτική ιστορία των τελευταίων δεκαετιών βλέπουμε ότι: **1. ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ, από πρώτοι έγιναν έσχατοι, και δεν θα ξαναγίνουν πρώτοι! Και ότι προς τα εκεί πάει και η ΝΔ! Και 2. Οπότε θα τριτώσει και το καλό, εκτός από το κακό!”**

Πρόκειται για μια παρατήρηση, ως προς τους τρεις Κυβερνητικούς Σχηματισμούς, που μπορεί να εξελιχθεί σε κανόνα, αν όχι ιστορικό νόμο και κατάρα της Αθηναϊκής παρακμής.

Και που μπορεί να επιβεβαιωθεί στην πράξη, χωρίς καν να χρειαστεί κάποια επιπλέον στήριξη.

Αλλά κι αν υπάρξει κάποια τέτοια θετική εξέλιξη, αυτός που μπορεί να παίξει ρόλο επιταχυντή, δεν είναι άλλος από το Αγροτικό κίνημα.

Αυτή είναι η παρακαμπήριος των Αγροτών. Είναι η παράκαμψη μιας τερματισμένης πολιτικά και ηθικά σχέσης, κυρίως με την Κυβέρνηση αλλά και με τα υπόλοιπα Αθηναϊκά πολιτικά μορφώματα.

Μαζί με τα μπλόκα, τους αγώνες για την επιβίωση και την πάνδημη στήριξη των Πολιτών, ως προικώα, να τεθούν και τα θέματα της ατζέντας του διαλόγου. Με την επίλυση του Αθηναϊκού προβλήματος, ως όρο για την αναγέννηση του Αγροτικού.

Παράλληλα η πρόταση για το άτοκο δάνειο των 2.20 δις Euros, όσο και ο άμεσος διπλασιασμός

των αγροτικών συντάξεων θα βρίσκονται στην προμετωπίδα των θεμάτων του Αγροτικού κόσμου, με τα υπόλοιπα αιτήματα να αποτελούν τα προς επίλυση κλαδικά θέματα.

Και αν οι συζητήσεις αποβούν άκαρπες με όλα τα πολιτικά μορφώματα, τότε θα είναι απόλυτα δικαιολογημένη η χρήση της παρακαμπτηρίου Πολιτικής οδού να επιστρέψει στην ιστορία. Και όταν τόσο οι τρεις Κυβερνητικοί σχηματισμοί απέτυχαν, και οι υπόλοιποι δεν εμπνέουν, η λύση τότε θα ψάχνεται, όπως τώρα, αλλά δεν θα βρίσκεται, και με το αδιέξοδο να επιτείνεται.

Αν δε όπως λέγεται η Δημοκρατία δεν έχει αδιέξοδα, που έχει και παραέχει, όταν είναι σαν τη σημερινή υπαρκτή ανύπαρκτη, τότε, έως ότου ανατείλει η επόμενη Δημοκρατία, η Τέταρτη Ελληνική Δημοκρατία, που τη ζητάμε μετά επεξεργασιών 25ετίας, υπάρχει και η προς ώρας Δημοκρατία της Αποχής.

Η οποία, στις επόμενες εκλογές μπορεί να υπερβεί και τα έξη εκατομμύρια. Φυσικά και είναι άλλα τόσα εκατομμύρια φορές ο κοινός αυτός τόπος, ώστε ο Έλληνας πολίτης να μη χρειαστεί να κομίσει γλαύκα εις Αθήνας.

Το πολύ πολύ να πει τρεις λέξεις: “Δεν σας πάω”.

Διδυμότειχο, Αρχές Ιανουαρίου 2026, e-mail: kepouroschrestos51@gmail.com,

Επιμέλεια: Πασχάλης Χριστοδούλου,